نگاه

نگاهی به بزرگ‌ترین خط لوله اتیلن جهان

پویا نعمت‌اللهی . کارشناس نفت

● اولین جرقه احداث خط لوله اتیلن غرب در آبان ۱۳۸۱ زده شد؛ آنجا که هیأت وزیران مقرر کرد یک خط لوله اتیلن در غرب کشور به منظور خوراک‌رسانی به چندین مجتمع پتروشیمی «با هزینه دولت» اجرا شود. این مصوبه به «جبران عقب‌ماندگی‌های مناطق کمتر توسعه‌یافته کشور» از طریق احداث واحدهای پتروشیمی در استان‌های کهگیلویه و بویراحمد، چهارمحال و بختیاری، لرستان، کرمانشاه، کردستان و آذربایجان غربی اشاره دارد. برنامه این بود که این پتروشیمی‌ها با سرمایه بخش خصوصی احداث شود و خط لوله انتقال اتیلن غرب با هدف خوراک‌رسانی کشیده شود. سه سال بعد، تعداد این واحدهای پتروشیمی به ۱۰ واحد رسید که البته قبل از آن با توجه به مصوبه سفر مقام معظم رهبری، واحد پتروشیمی همدان نیز به جمع مجتمع‌ها اضافه و جمعا به ۱۱ واحد رسید. در سال ۱۳۸۷ و در دور دوم سفرهای استانی دولت قبل به آذربایجان‌شرقی، مقرر شد اتیلن مورد نیاز مجتمع تبریز نیز از محل مازاد ظرفیت خط لوله اتیلن غرب تأمین شود و بعد از آن شرکت پتروشیمی تبریز قبول کرد اجرای قطعه میاندوآب به تبریز را با هزینه خود به انجام برساند. این طرح، از منظر شرایط منطقه‌ای و جغرافیایی، چه‌بسا دشوارترین پروژه انتقال خط لوله‌ای است که در سه فاز اجرا می‌شود و خط لوله مسیری دوهزارو ۷۰۰ کیلومتری از عسلویه تا تبریز را طی می‌کند. فاز اول آن از مبدأ عسلویه تا مجتمع پلیمر کرمانشاه (و انشعاب اهواز تا ماهشهر) در سال ۱۳۹۱ به بهره‌برداری رسید. فاز دوم آن از کرمانشاه تا پتروشیمی مهاباد در سال جاری به بهره‌برداری خواهد رسید. فاز سوم نیز به شکل انشعاب منطقه دنا، سنندج، همدان و میاندوآب تا تبریز تعریف شده است. هم‌اکنون با دریافت اتیلن از این خط لوله، شرکت‌های پلیمر کرمانشاه و پتروشیمی لرستان در حال تولید یا تولید آزمایشی هستند و طرح‌های پلی‌اتیلن مهاباد و کردستان نیز با دریافت اتیلن از این طریق، در سال جاری به بهره‌برداری خواهند رسید. صنعت پتروشیمی را در واقع یکی از پایه‌های استوار اقتصاد غیرنفتی می‌دانند و نقش پیشران آن بر کسی پوشیده نیست. هم‌اکنون صنایع و تجارت‌های زیادی در کشور، از طیف گسترده محصولات پتروشیمی استفاده می‌کنند. این محصولات چه از نظر مواد اولیه و چه از نظر تجارت محصولات، نقش مهمی در بدنه اقتصاد کشور ایفا می‌کند. به همین خاطر توسعه صنعت پتروشیمی همواره یکی از اولویت‌های اساسی صنعت نفت (و کشور) به شمار می‌رفته است. اساسا اهداف مترتب بر اتیلن غرب را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد: اهداف کلان اقتصادی و اهداف خاص صنعت نفت. در دسته اول باید به رونق اقتصادی و اشتغال و کاهش عقب‌ماندگی‌های استان‌های غربی، دسترسی سریع‌تر و آسان‌تر به بازارهای منطقه‌ای و محلی، توزیع رشد صنعتی و اقتصادی در پهنه کشور اشاره کرد. اما در داخل صنعت نفت می‌توان به توسعه صنایع پایین‌دستی و صادرات محصولات پتروشیمی و محصولات پایین‌دستی توجه داشت که در نهایت به معنای ایجاد ارزش افزوده در این صنعت (و اقتصاد) است. ارتقای فناوری در بخش نفت و پتروشیمی، رشد و توسعه صنایع تکمیلی و پایین‌دستی پتروشیمی (با توجه به رشد مداوم بازارهای مصرف) و کسب تجربه در اجرای مگاپروژه‌های نفتی از این جمله است. گفتنی است اتیلن غرب بزرگ‌ترین خط لوله انتقال اتیلن در جهان است. چنان‌که ذکر شد، تعدادی از طرح‌های توسعه‌ای پتروشیمی، وابسته به این خط لوله هستند؛ بدین شکل که تعداد سه طرح در قالب «تغذیه‌کننده اتیلن به خط» و تعداد ۱۲ طرح در قالب «دریافت‌کننده اتیلن از خط» تعریف شده است. طبق آخرین برآوردها، کل پروژه (شامل سه فاز) بالای ۸۱ درصد پیشرفت دارد؛ بدین شکل که از سه فاز این طرح، فازهای اول و دوم آن به بهره‌برداری رسیده، ولی فاز سوم آن پیشرفت خوبی ندارد. به نظر می‌رسد دو دلیل در این زمینه نقش دارند: دلیل اول همانا ازدست‌رفتن منابع تأمین مالی شرکت ملی صنایع پتروشیمی، به دلیل واگذاری کلیه مجتمع‌های متعلق به این شرکت به بخش خصوصی است و دلیل دوم هم فعال‌نبودن اجرای طرح‌های پتروشیمی متعلق به بخش خصوصی واقع در «شاخه دنا» خط لوله اتیلن غرب و پتروشیمی ابن‌سینای همدان است. در کنار اینها باید به چند دلیل عمده دیگر در تأخیر بهره‌برداری کامل از پروژه نیز اشاره کرد؛ مثل بطئی‌بودن اجرای مجتمع‌های پتروشیمی واقع در مسیر خط لوله (طبق برنامه زمان‌بندی اولیه توسط بخش خصوصی) که به مشکل کمبود نقدینگی مرتبط است. همچنین تأمین‌نشدن به‌موقع منابع مالی مورد نیاز طرح (متناسب با برنامه زمانی پروژه) و طولانی‌شدن تحصیل اراضی و وجود معارضان فراوان ازجمله اشخاص حقیقی و حقوقی، سازمان میراث فرهنگی، محیط زیست، منابع طبیعی و... نیز از دیگر دلایل است. از سوی دیگر دشواری تأمین تجهیزات به دلیل تحریم‌ها و تغییرات مکرر طراحی خط به دلیل تغییر در مصوبات هیأت وزیران (یعنی اضافه‌شدن مکرر تعداد پتروشیمی‌های واقع در مسیر خط) و نهایتا تأمین‌نشدن به‌موقع خوراک اتان به خاطر اجرای پروژه‌های پالایشگاهی فاز ۱۲ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی نیز از دیگر دلایل به شمار می‌رود.

مدیرعامل منطقه ویژه اقتصاد انرژی پارس در گفت‌وگو با «شرق» خبر داد

بوی گاز میهمان همیشگی خانه‌های عسلویه

ادامه از صفحه ۴

درباره کنترل آلودگی ناشی از پتروشیمی‌ها کاری کرده‌اید؟

درحال‌حاضر هشت ایستگاه پالایش آنلاین داریم و به‌صورت لحظه‌ای آلودگی ناشی از فعالیت این صنعت در منطقه را بررسی می‌کنیم و از مجتمع‌ها نیز خواسته‌ایم که در کاهش آلودگی به ما کمک کنند. البته در بعضی از نقاط با موانعی روبه‌رو هستیم.

چه موانعی؟

پیش از این مناطق ویژه از پرداخت عوارض آلایندگی معاف بودند، اما به‌تازگی مجلس در قانونی مناطق را موظف به پرداخت عوارض آلودگی کرده است. همین امر دست و پای ما را تا حدودی بسته است. این طبیعتا موجب شده مقداری کاهش انگیزه در شرکت‌های پتروشیمی ایجاد شود چراکه بعضی می‌گویند اگر قرار براین است که عوارض آلایندگی را پرداخت کنیم چرا برای کنترل آلایندگی تلاش کنیم. در تلاش هستیم که این مطلب را با رئیس کمیسیون برنامه و بودجه و همه کسانی که درگیر این مسئله هستند در میان بگذاریم که انشاالله در قانون سال آینده این تصمیم مقداری تعدیل شود که هم به نفع مردم و هم به نفع محیط زیست باشد. از دیگر اقدامات ما در بخش محیط زیست منطقه حل مشکل انبارکردن روباز گوگردهاست. بر همین اساس یک انبار مکانیزه گوگرد با تمام سختی‌هایی که وجود داشت راه‌اندازی شد.

در مورد آلودگی آب چه کرده‌اید؟

یک پیمانکار برای تخمین میزان آلایندگی آب انتخاب شده است. همچنین در بحث محیط زیست، توسعه فضای سبز در منطقه از جمله برنامه‌های درنظرگرفته‌شده است که امسال ۲۰۰هکتار را هدف‌گذاری کرده‌ایم، اگرچه فصل کاشت در منطقه عسلویه در شش‌ماهه دوم است. همه این موارد را انجام می‌دهیم. البته هرجا که صنعت هست، طبیعتا آلودگی هم وجود دارد و مهم این است که ما هیچ‌وقت این را انکار نکرده‌ایم اما همیشه هم تلاش می‌کنیم این عدد را نسبت به سابق کم‌تر کنیم.

به نظر شما روزی می‌رسد که مردم این منطقه دیگر بوی گاز را استشمام نکنند؟

خیلی سخت خواهد بود که چنین وعده‌ای بدهیم چراکه به‌هرحال قرار است ۷۰۰ میلیون مترمکعب گاز در این منطقه تصفیه شود. بنابراین هرچقدر هم بتوانیم جلوی فلرشدن گاز در پالایشگاه‌ها را بگیریم، بازهم بوی گاز احساس خواهد شد. اما بیشتر به‌دنبال این هستیم که میزان آلایندگی به حدی نباشد که سلامت افراد تهدید شود و این به‌عنوان یک هدف‌گذاری است.

درحال‌حاضر خانواده شما در عسلویه زندگی می‌کنند؟

بنده ۱۲ سال در عسلویه زندگی کردم و حدود سه سال است که به تهران آمده‌ایم اما همچنان خانواده مشتاق به زندگی در جم هستند.

در مدتی که در منطقه زندگی می‌کردید با بیماری خاصی ناشی از آلودگی هوا مواجه بودید؟

نمی‌شود این‌طور قضاوت کرد. درحال‌حاضر آمار دقیقی از این مسئله وجود ندارد. به فرض بگوییم چون پنج مورد سرطان دیده شده است، پس در اینجا مردم سرطان گرفته‌اند، این حرف هم ممکن است درست یا غلط باشد. ما باید آمار بیماری در منطقه را مثلا با شهری چون بوشهر مقایسه کنیم که از این آلایندگی‌ها، به‌دور است و بعد بگوییم مثلا میزان سرطان موجود در منطقه بیشتر از دیگر شهرهاست و می‌تواند ناشی از آلودگی موجود باشد. حوزه سلامت زیرمجموعه وزارت بهداشت است و ما آمار دقیقی از عملکرد آنها نداریم ولی خودمان به‌دنبال این هستیم که مطالعه‌ای در این خصوص داشته باشیم. کاری که از دست متولیان منطقه ویژه اقتصاد انرژی پارس برمی‌آمد، رونمایی از طرح جامعه سلامت است. خوشبختانه این کار در حال انجام‌شدن است و ذی‌نفعان از جمله وزارت بهداشت، مراکز بهداشتی همه شهرستان‌ها، فرمانداری‌ها، شورای‌عالی منطقه‌ای، سازمان بهداشت و درمان نفت مشغول فعالیت در جهت اجرای این طرح هستند. بنابراین احتمال اینکه این طرح در همین ماه رونمایی شود زیاد خواهد بود. اتفاقا یکی از شاخص‌هایی که در طرح ویژه جامعه سلامت دیده شده اندازه‌گیری وضع موجود از لحاظ میزان سرطان در منطقه است.

این شایعه که از مردم منطقه انرژی پارس هیچ وقت خون‌گیری نمی‌شود، تا چه اندازه به واقعیت نزدیک است؟

این شایعه حداقل سه بار توسط سازمان انتقال خون تکذیب شده است. اگر هم در برخی از مواقع این مسئله متوقف شده، به دلیل رواج بیماری‌هایی شبیه مالاریا در مناطق جنوبی کشور و احتمال وجود این بیماری‌ها بوده که سازمان انتقال خون صلاح می‌دانسته در مواقعی از سال به دلیل احتمالات وجود این بیماری از خون‌گیری خودداری کند اما ربطی به وجود بیماری‌های ناشی از آلودگی هوا و مسائلی که در رسانه‌ها درباره این شایعه مطرح می‌شد، نداشته است.

حالا که صحبت از شایعه‌ها به میان کشیده شد به نظر شما تا چه اندازه رواج اعتیاد میان کارگران فعال در منطقه به واقعیت نزدیک است؟

اتفاقا بنده با حکم وزیر کشور، رئیس ستاد مبارزه با مواد مخدر در منطقه هستم، بنابراین در جلسات متعددی در شهرستان‌های جنوبی کشور شرکت می‌کنم. این را قبول داریم که اعتیاد یکی از چالش‌های اصلی مناطق صنعتی به‌دلیل وجود قشرهای مختلف با سطح‌های فرهنگی مختلف است. به هرحال هرچه که می‌تواند زمینه‌ساز اعتیاد در افراد باشد، به دلیل دوری از خانواده و وجود مشکلات و فرهنگ‌های مختلف در منطقه است. اما درحال‌حاضر به‌لحاظ آماری اصلا نمی‌توان ادعا یا اثبات کرد که این عدد از متوسط جامعه معمول شهری ما بیشتر است اما روی این موضوع در حال کار هستیم. ما نمی‌توانیم به‌دلیل هزینه‌های بالای درمان به سمت بهبود افراد پیش برویم که البته مشخص هم نیست نتیجه‌بخش باشد یا خیر. بیشتر باید به سمتی رفت که پیشگیری‌ها با توسعه اماکن ورزشی برای کارگران صورت بگیرد که به نظر من شرکت‌ها در این بخش موفق بوده‌اند. درحال‌حاضر اگر به منطقه مراجعه کنید، در حوزه‌های مختلف چون صنعت پتروشیمی، استخر و سالن‌های ورزشی به میزان کافی وجود دارد. در مورد خوابگاه‌ها، هرچند که استانداردهای متفاوتی دارند، اما به نسبت گذشته وضعیت رفاهی در این مکان‌ها بسیار بهتر شده است. به نظر می‌رسد این شرایط باعث شده رشد تقاضا در منطقه کم‌تر شود. به‌هرحال نمی‌توانیم رؤیایی صحبت کنیم و بگوییم تقاضا صفر می‌شود اما می‌توانیم با این اقدامات رشد تقاضا را کم کنیم. بنابراین اگر بتوانیم در یک برنامه ۱۰ساله ۱۰درصد از تقاضا را کم کنیم، رقم قابل‌توجهی خواهد بود.

از کارگران فعال در منطقه آزمایش اعتیاد گرفته می‌شود؟

به‌صورت موردی آزمایش گرفته می‌شود ولی به‌صورت عام، خیر.

نفت تا چه اندازه به توسعه منطقه جهت رفاه عمومی کمک می‌کند؟

باوجود همه محدودیت‌های مقرراتی که وجود دارد قاعدتا صنعت نفت هم مثل دیگر صنایع متعهد به مسئولیت‌های اجتماعی است. بنابراین با وجود آنکه در بودجه سال گذشته هرنوع کمک دولتی به خارج از شرکت ممنوع شده اما باز هم ما به توسعه رفاه عمومی در منطقه کمک کرده‌ایم. به‌نحوی‌که در سال گذشته که سال فشارهای مالی محسوب می‌شد هزینه کمک عام‌المنفعه ۱۲،۶ میلیارد تومان بوده که عملکرد ما در پایان سال، ۳۹میلیارد تومان را نشان می‌دهد. بنابراین فقط در سال گذشته حدود سه برابر در حوزه عام‌المنفعه کار کرده‌ایم.

وضعیت آب، برق و گاز منطقه به چه شکل است؟

برای تأمین آب منطقه هم راهکارهایی ارائه شده است. به‌عنوان مثال امسال حدود هشت میلیارد تومان هزینه برای تأمین آب شهر نخل تقی با ۲۰ هزار نفر جمعیت صورت گرفته است. اگرچه وزارت نیرو هم با ما خیلی مهربان نیست. چراکه رقمی که برای مناطق شهری حساب می‌شود بسیار کمتر از زمانی است که صنعت نفت آب را تقاضا می‌کند چراکه رقم به‌صورت صنعتی محاسبه می‌شود و گران‌تر است. در سال‌جاری نفت هشت میلیارد تومان هزینه کرد تا بتواند ۶۰ لیتر آب در ثانیه را از طریق لوله به نخل تقی برساند. شهر کنگان، عسلویه و حتی نخل تقی درحال‌حاضر از طریق لوله‌کشی، گاز دریافت می‌کنند. در حوزه برق هم همین شهرها تأمین برق شده‌اند. هرچند ما متولی توزیع برق نیستیم اما برق را به شبکه انتقال می‌دهیم و شبکه هم به این شهرها می‌فرستد. همچنین نیروگاه بزرگ بعثت را داریم که ۱۰۰۰مگاواتی در منطقه است و بخشی از تولید این را به شبکه سراسری برای توزیع در مناطق نیازمند انتقال می‌دهیم. اینها ازجمله پروژه‌هایی است که صنعت نفت در حال هزینه‌کردن است و به‌عنوان بخشی از مسئولیت اجتماعی این صنعت در این منطقه تلقی می‌شود. برنامه‌ای با عنوان نخبه‌پروری داریم که برای دانش‌آموزهای نمونه منطقه، کلاس کنکور رایگان برگزار کرده‌ایم و به‌نوعی آنها را آماده مدیریت آینده کشور می‌کنیم. نتیجه‌ای که این تصمیم در برداشت این بود که امسال رتبه ۲۴ کشوری در رشته ریاضی داشتیم. تأکید ما بر نخبه‌پروری است که انسان‌ها را بسازیم و سپس خود این انسان‌ها بعدها بتوانند شهرهای خود را بسازند و فرض ما براین است که انسان‌ها معیار توسعه باشند.

به نخبگان اشاره کردید. در منطقه با توجه به نزدیک‌بودن فعالیت قطری‌ها به ایرانی‌ها تا چه اندازه شاهد فرار مغزها بوده‌اید؟

عکس: مجید سلطانی

همان‌طور که می‌دانید در صنعت نفت، نظام پرداخت و تشویق‌ها تابع نظام هماهنگی صنعت نفت است. به شکل منطقه‌ای به این موضوع نگاه نمی‌شود که بتوانیم مثلا صرفا برای عسلویه تصمیم‌گیری کنیم. گاهی اوقات نیاز به تصمیمات در سطح دولت دارد. در دوران اخیر یک‌سری افزایش حقوق در سطح صنعت نفت اعمال شد. زمستان سال ۹۲ اتفاقی که در نفت افتاد این بود که حق تخصصی متناسب با آن سطحی از تحصیلات که کارکنان دارا هستند اعمال شد و ترمیم قابل توجهی داشت البته نه‌تنها برای عسلویه بلکه برای کل صنعت نفت، حقوق‌ها به شکل قابل‌توجهی برای کسانی که تحصیل کرده بودند ترمیم شد که خیلی هم تأثیرگذار بود. برنامه‌های دیگری هم وجود دارد که البته به نظر می‌رسد به دلیل محدودیت مالی نفت فعلا متوقف شده است. نباید فراموش کرد فرار مغزها لزوما مربوط به بحث دریافتی‌ها نمی‌شود و باید شرایط کاری را تسهیل کنیم به‌طوری‌که در عسلویه بتوانیم بحث اسکان را حل کنیم که از جمله معضلات این است که فرد در جوانی باید ۱۴ روز از خانواده خود دور باشد و زیاد با منطق منطبق نیست. این موضوع با منافع صنعت نفت و با منطق زندگی کارکنان سازگار نیست. بنابراین صنعت نفت به‌طور جدی بر اسکان در مناطق اقماری کار می‌کند. اگر بتوان امکانات را در شهرهای اطراف صنعت نفت تقویت کرد و زندگی باکیفیت قابل‌توجهی را برای کارکنان ایجاد کرد، فکر نمی‌کنم جوان متخصص، کشور را رها کند. خوشبختانه درحال‌حاضر صنعت نفت به‌طور جد به‌دنبال تقویت رفاهی در منطقه است و شرایط لازم برای استقرار کارکنان در منطقه را فراهم می‌کند.

آقای یوسفی درحال‌حاضر در پروژه‌های منطقه از ۵۰درصد پتانسیل نیروی انسانی بومی استفاده می‌شود؟

باز هم این موضوع از آن دسته موضوعاتی است که گاهی به‌صورت احساسی در محافل با آن برخورد می‌شود. طبیعتا زمانی که به‌طور مثال ۲۰۰ نفر نیروی انسانی جوشکار می‌خواهیم، اگر براساس توان منطقه توانستید ۱۰۰جوشکار بومی را برای آن پروژه معرفی کنید، می‌شود ۵۰ درصد ولی اگر زمانی دو نفر جوشکار پیدا شود، این رقم به یک درصد حضور بومی تقلیل می‌یابد. متأسفانه در منطقه متناسب با نیازهای صنعت، توانمندسازی نیروی انسانی رخ نداده به همین دلیل ما اعداد مختلفی را داشته‌ایم. خوشبینانه‌ترین عددی که تاکنون مورد تأکید قرار گرفته، استفاده ۲۰ تا ۲۵ درصدی از نیروهای بومی در پروژه‌های منطقه است. حداقل در دو سال اخیر به‌طور قاطع می‌توان گفت واقعا در جایی که تخصص‌های بومی وجود داشته، کمتر از نیروهای غیربومی استفاده شده است. اگرچه پارس جنوبی نقش ملی و فراملی دارد و اصلا نباید به‌صورت جزیره‌ای به آن نگاه کرد و در حوزه تخصص باید از هرکسی استقبال شود. نباید فراموش کرد که اگرچه بی‌کاری در کشور وجود دارد ولی در منطقه این درصد بسیار کمتر است.

با برداشتن تحریم‌ها رونق محسوسی در منطقه دیده می‌شود یا هنوز زود است؟

در پارس جنوبی همه قراردادها بسته شده و در حوزه بالادست در حال انجام است. در حوزه میان‌دست و پایین‌دست، خیلی از پتروشیمی‌ها منتظر این هستند که فاینانس انجام شود و تجهیزات خود را دریافت کنند و قطعا با افزایش تولید گازی که در منطقه رخ می‌دهد، با فاز ۱۲،۱۵،۱۶ و ۱۷ این افزایش گاز تبدیل به محصولات پتروشیمی می‌شود. به‌هرحال امیدواریم با برداشته‌شدن تحریم‌ها صنعت پتروشیمی در منطقه رونق چشمگیری داشته باشد، به‌نحوی‌که ۲۰ میلیارد دلار صادراتی که سال گذشته در منطقه داشتیم بتواند تا ۲۵ میلیارد دلار در سال آینده هم برسد.

گذر

معاون امور بین‌الملل و بازرگانی وزیر نفت:

استقبال ژاپن از افزایش واردات نفت ایران تا ۳۵۰ هزار بشکه

● **ایرنا:** معاون امور بین‌الملل و بازرگانی وزیر نفت گفت: طرف ژاپنی در مذاکرات از افزایش واردات نفت از ایران تا سقف ۳۵۰ هزار بشکه استقبال کرد. امیرحسین زمانی‌نیا، درخصوص مذاکرات ایران با شرکت‌های بین‌المللی اظهار کرد: در نگاه نخست توافقات هسته‌ای ایران و ۱+۵ تأثیر مستقیمی بر روند کاری صنعت نفت دارد، اما نباید فراموش کنیم که این توافق مقدمه‌ای است برای رسیدن دوباره ایران به جایگاه واقعی خود در منطقه و جهان، زیرا در سال‌های گذشته مخالفان ایران، وجهه کشور را به سمت امنیتی‌شدن برده بودند.

خودروسازان در ۷ پرونده شکایت محکوم شدند

● **ایسنا:** دبیر هیأت حل‌اختلاف خودرویی از صدور رأی به‌نفع مشتریان در هفت پرونده شکایت از خودروسازان خبر داد. عباسعلی غیاثی اظهار کرد: تاکنون ۱۰ پرونده شکایت از خودروسازان به این هیأت ارسال شده که از این تعداد در هفت پرونده رأی به پرداخت خسارت از سوی خودروساز یا تعویض خودرو صادر شده، در یک پرونده رأی به‌نفع خودروساز صادر و رسیدگی به دو پرونده نیز به دلیل انصراف شاکیان متوقف شده است.

بازگشت اندونزی به اوپک پس از ۶ سال

● **مهر:** اندونزی بعد از شش‌سال جدایی از اوپک دوباره به این سازمان ملحق می‌شود. به گزارش پایگاه خبری «اسپاتنیک»، قرار است اندونزی در ماه دسامبر سال جاری میلادی (دی‌ماه) بعد از شش‌سال جدایی از اوپک دوباره به عضویت این سازمان دربیاید.درهمین‌حال در سپتامبر سال ۲۰۰۸ میلادی اوپک با به‌تعلیق‌درآوردن عضویت اندونزی مبنی‌بر درخواست این کشور موافقت کرد. همچنین اندونزی بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت در منطقه جنوب‌شرق آسیاست اما به دلیل جمعیت ۲۵۰ میلیون‌نفری و چاه‌های قدیمی نفت و عدم بهره‌برداری مناسب، سال‌هاست واردکننده نفت است.

با ۱۰۰۰ تومان چی کار می شه کرد؟

شاید با هزار تومان نشود چیزهای خیلی زیادی خرید، ولی در محک هزار تومان های شما، ارزشمندترین هدیه دنیا یعنی "تندرستی" را به کودکان مبتلا به سرطان می دهد.

برای پیوستن به خانواده بزرگ محک و اکاهی از روش های کمک به کودکان مبتلا به سرطان با ما تماس بگیرید.

محک
مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org

۰۲۱ - ۲۳۵۴۰ *۷۲۰*۲۳۵۴۰#

شماره حساب بانک پارسیان: ۸۱۰۴۴۴۴۹

از اینکه به پیام ما توجه کردید، سپاسگزاریم.